

MARIANNE COOPMAN

Terug naar school?

De start van het schooljaar in Turkije zal nooit meer hetzelfde zijn.

Na de mislukte staatsgreep werden, volgens internationale rapporten, 15.200 onderwijspersoneelsleden geschorst, 21.000 licenties van leraren in privéscholen ingetrokken en de opdrachten van meer dan 1.500 universiteitsdecanen beëindigd. Het lijkt wel een heksenjacht. Leraren zijn publieke figuren en daarom een gemakkelijk doelwit. Kwetsbaar ook. Een mis begrepen nuance in de les, een verkeerd gebruikt woord, een tekst die prikkelt... Het waren ook in het verleden redenen genoeg om leerkrachten met de vinger te wijzen, of erger. Niet alleen in Turkije worden ze gevisieerd. Ook in andere tijden – denk maar aan de repressie na WO II in eigen land, – en in andere landen – denk maar aan Nigeria, Pakistan, de Filipijnen... – leiden leerkrachten een gevaarlijk bestaan. Kennis is macht. Kennis verspreiden is mensen weerbaar maken. Niet iedereen vindt dat een goed idee.

“Onze organisatie veroordeelt scherp de poging tot staatsgreep”, zo zei Fred van Leeuwen, secretaris-generaal van Education International (EI). “Maar we vragen dat de Turkse regering laat zien dat democratie het enige mogelijke antwoord is op de illegale acties van het leger. De staatsgreep mag niet misbruikt worden om het opheffen van de burgerrechten te rechtvaardigen.”

“Wij doen een beroep op de Turkse autoriteiten om de rechtsstaat en de democratische waarden van de Turkse samenleving te respecteren.”

Het COV onderschrijft de oproep van secretaris-generaal Fred van Leeuwen en ondersteunt Education International in

zijn acties. Niet alleen in Turkije maar wereldwijd. Aan de vrijheid van het onderwijs mag nooit geraakt worden. Scholen zijn vrijplaatsen waar leraren vanuit hun professionele kracht aan leerlingen tonen wie we zijn als mens en hoe we in de wereld (kunnen) staan. Hen inzicht bieden. Via dialoog en kritische reflecties gaan kinderen de relaties aan met de wereld. Hoe doen we de dingen? Hoe zijn we? Waarom maken we bepaalde keuzes? Goed onderwijs werkt democratiserend. Goed onderwijs geeft hoop voor de toekomst.

Natuurlijk moeten we van onderwijs verwachten dat het de democratische waarden verspreidt die belangrijk zijn in onze maatschappij. Maar een ‘zuivering’ van de rangen omwille van de politieke overtuiging van de leraar, is een democratie onwaardig. Dit mogen we nooit aanvaarden. Nergens! ■

